

200.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 marca 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Przemysłu i Handlu w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 7 lutego 1928 r., wydanego w celu wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopole spirytusowym.

Na podstawie art. 96 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o mo-

nopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu z dnia 7 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 556), zmienionem rozporządzeniami z dnia 20 grudnia 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 670) i z dnia 12 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 621), wprowadza się dalsze zmiany wyszczególnione w §§ 2 do 18.

§ 2. § 35 otrzymuje brzmienie następujące:

„1) Dozwolony zanik magazynowy w rektyfikacjach, wolnych składach spirytusu i gorzelniach przemysłowych oblicza się jako odsetek od ilości spirytusu faktycznie magazynowanych, czyli od sumy codziennych pozostałości według zapisów ksiąg magazynowych, a mianowicie:

przy magazynowaniu surowki w zbiornikach:	a) zmiennem	— 0,002%
	b) stałym	— 0,001%
przy magazynowaniu surowki w beczkach:	a) zmiennem	— 0,006%
	b) stałym	— 0,003%
przy magazynowaniu rektyfikatu wszelkich gatunków w zbiornikach:	a) zmiennem	— 0,003%
	b) stałym	— 0,0015%
przy magazynowaniu rektyfikatu wszelkich gatunków w beczkach:	a) zmiennem	— 0,01%
	b) stałym	— 0,005%

Dla ustalenia ilości stale magazynowanych przyjmuje się z danego okresu kwartalnego (kalendaryzowego) najmniejszą dzienną pozostałość, uważając ją za ilość stale magazynowaną w danym kwartale. Dla obliczenia dozwolonego zaniku ustala się: a) sumę codziennych pozostałości dla spirytusu stale magazynowanego, mnożąc najmniejszą dzienną pozostałość przez faktyczną ilość dni danego kwartału; b) sumę codziennych pozostałości dla spirytusu przy magazynowaniu zmiennem przez odjęcie od całkowitej sumy książkowej dziennych pozostałości spirytusu w danym kwartale sumy dziennych pozostałości, wprowadzonej dla spirytusu stale magazynowanego (punkt a). Do sum wprowadzonych w ten sposób stosuje się odpowiednio normy dozwolonego zaniku przy magazynowaniu stałym, względnie zmiennem. O ile w danym kwartale okaże się, że jedna lub więcej dziennych pozostałości równa się zeru, oznacza to, że w danym okresie stałego magazynowania nie było i w tym wypadku do całkowitej sumy książkowej dziennych pozostałości stosuje się normę, przewidzianą dla magazynowania zmiennego.

2) Niezależnie od norm, przewidzianych w ust. 1 niniejszego paragrafu, uwzględnia się jako dalszy zanik na zwolnienie 0,15% ilości spirytusu, wydanych z magazynu i wywiezionych z przedsiębiorstwa, przyjmując te ilości zgodnie ze świadectwami przewozowemi; dodatkowy ten zanik uwzględnia się w jednakowej normie (0,15%) niezależnie od gatunku spirytusu.

3) Przy każdej rewizji magazynów obliczenie dozwolonego zaniku magazynowego oraz porównanie go z faktycznym ubytkiem należy skutecznie, biorąc pod uwagę normy dozwolonego zaniku oraz rzeczywiste ubytki od początku roku obrachunkowego. Przy obliczaniu dozwolonego zaniku dla zakończonych okresów kwartalnych należy przyjmo-

wać normy magazynowania stałego oraz zmiennego zgodnie z przepisem ust. 1 niniejszego paragrafu, dla okresów zaś krótszych niż kwartalne należy przyjmować wyłącznie normy magazynowania zmiennego.

4) Dla surówki lub rektyfikatu, magazynowanych w gorzelniach rolniczych, ustanawia się dozwolony zanik magazynowy w wysokości 0,4% ilości spirytusu przyjętych w ciągu roku obrachunkowego do magazynu łącznie z pozostałością na początku każdego roku obrachunkowego.

§ 3. W § 37 ustęp 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„1) Dozwolony zanik rektyfikacyjny ustala się, niezależnie od typu aparatu do oczyszczania, w wysokości 0,85% ilości surówki, wziętej na aparat do oczyszczania. Podana norma zaniku służy na pokrycie normalnych strat aparatu, powstałych tak przy oczyszczaniu wziętej na aparat surówki, jak i przy ewentualnym powtórnym przerobieniu niższych gatunków rektyfikatu, otrzymanych z tej samej surówki”.

§ 4. Przykłady, podane we wzorach Nr. 17 do § 221, Nr. 28, 29 i 30 do § 277, skreśla się.

§ 5. W § 331 zastępuje się słowa „patentu akcyzowego” słowami „uiszczeniu opłaty patentowej”.

§ 6. § 342 uzupełnia się nowym ustępem o następującym brzmieniu:

„4. Fabryki wódek mogą za zezwoleniem Ministra Skarbu i pod warunkami kontroli przez niego określonymi odstępować wyroby, wymienione w ustępie 3, również innym zakładom (fabrykom czekolady i cukrów, cukierniom i t. p.) do dalszego przerobu do celów spożywczych”.

§ 7. W ust. 2 § 359 słowa: „2,5% alkoholu wagowo, może się odbywać na podstawie zgłoszenia, podanego U. S. A. M. i po wydaniu przez ten urząd patentu akcyzowego” zastępuje się słowami: „4,5% alkoholu wagowo odbywa się stosownie do przepisów §§ 389 do 392”.

§ 8. Ustęp 2 § 361 uchyla się.

§ 9. § 362 uchyla się.

§ 10. § 363 ust. 1 lit. c) otrzymuje następujące brzmienie: „c) osoby, którym władza koncesyjna cofnęła koncesję w myśl ustawy przeciwalkoholowej, orzekając na pewien czas lub na zawsze niezdolność do uzyskania nowej koncesji”.

§ 11. W ust. 1 § 368 słowa: „z dnia 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr. 35, poz. 299)” zastępuje się słowem: „przeciwalkoholowej”.

W ustępie 2 wymienionego paragrafu skreśla się słowa: „bez zezwolenia właściwej władzy skarbowej”.

§ 12. § 383 (§ 82 rozporządzenia z dnia 12 listopada 1930 r. — Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 621) ulega następującym zmianom: Skreśla się słowa: „a których obroty nie przekraczają kwoty 20.000 zł rocznie”, przecinek po słowie „pojazdów” zmienia się na

kropkę oraz dodaje się, po oznaczeniu ustępu pierwszego cyfrą 1, nowy ustęp o następującem brzmieniu: „2. Zakłady detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych z wyszynkiem, których cechy (niepodawanie potraw kuchennych, rozmiar zakładu i t. p.) nie odpowiadają pojęciu restauracji, ani warunkom określonym w ustępie 1, zalicza się pod względem opłat patentowych do kategorii zakładów wymienionych w punkcie 4 działu B załącznika do art. 83 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289)”.

§ 13. § 387 uchyla się.

§ 14. W § 389 (§ 83 rozporządzenia z dnia 12 listopada 1930 r. — Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 621) i w nagłówku nad § 389 zmienia się określenie „2½%” na „4,5%” oraz zmienia się w tym paragrafie słowa: „§§ 363 i 376” na: „§§ 363, 371 i 376”.

§ 15. W § 390 zmienia się określenia „2½%” na „4,5%”.

§ 16. W § 391 zmienia się określenia „2½%” na „4,5%”.

§ 17. W ust. 1 § 392 zmienia się słowa „patent akcyzowy” na słowo „uprawnienie” oraz określenie „2½%” na „4,5%”.

Ustęp 2 tego paragrafu otrzymuje następujące brzmienie:

„2. W wypadku dwukrotnego w ciągu jednego roku kalendarzowego skazania na podstawie ustawy przeciwalkoholowej, U. S. A. M. może w porozumieniu z powiatową władzą administracji ogólnej odebrać bez odszkodowania uprawnienie na sprzedaż napojów alkoholowych o zawartości do 4,5% alkoholu”.

§ 18. W ust. 3 § 462 (§ 98 rozporządzenia z dnia 12 listopada 1930 r. — Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 621) dodaje się w ostatniem zdaniu po słowach „składy apteczne (drogerje)” słowa: „oraz składy perfumeryjne”.

Postanowienia końcowe.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z wyjątkiem postanowień zawartych w §§ 2, 3 i 4, które wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1932 r.

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*
